

Tekst en foto's Joris Vuylsteke

A hiker with a large backpack is crossing a rocky river in a mountain valley. The hiker is wearing a dark jacket and pants, and is using a trekking pole for balance. The river is filled with large, reddish-brown rocks, and the water is turbulent, creating white rapids. The surrounding landscape is rugged, with steep, rocky slopes and sparse, low-lying vegetation in shades of green and yellow. The sky is overcast and grey.

Arctic circle trail

In 2015 boekten we last minute twee tickets richting Groenland. Omdat we geen tijd hadden zelf een route samen te stellen kwamen we al snel uit op de Arctic Circle Trail (ACT). Dat hebben we ons geen moment beklaagd.

Meteen na onze aankomst in Kangerlussuaq gingen we naar het supermarktje tegenover het vliegveld om wat extra eten en gas aan te kopen. Nadien wandelden we nog een goede kilometer naar ons charmante container hostel om de dag erop fris te kunnen starten. Gezelligheid moet je in Kangerlussuaq niet echt verwachten: het dorp met slechts 500 inwoners bestaat uit barakken en heeft meer weg van een legerkazerne, wat het vroeger ook was, dan van een echt dorp. Of is dit nest eerder een stad, gezien de internationale luchthaven? Hoe dan ook heerst er een zekere charme.

INTO THE WILD

De ochtend erop gingen we van start. Volgens de gidsen is de afstand van de eerste dag twintig kilometer, waarvan zestien kilometer over de weg. Ondanks de mooie vergezichten waren we toch blij al na twee kilometer een lift te kunnen versieren: een wetenschapper nam ons mee tot Kelly Ville waar de ACT echt start.

Infoborden bij de start moet je niet verwachten: van hieruit is het gewoon zoeken naar rode halve manen die op stenen geschilderd zijn. Eens je op de route bent is dat eenvoudig: er is slechts één duidelijke single track die je de komende acht tot elf dagen moet volgen.

Vrij snel bereikten we Hundeso Hut, eigenlijk niet meer dan een achtergelaten caravan. De plek deed ons wat denken aan de bus van "Into the Wild" in Alaska. Liefhebbers van deze film zullen zich hier zeker thuis voelen. Wij bleven er niet slapen: we plaatsten ons tentje een paar uur verder naast een van de vele meertjes.

De ACT bewandelen is zeer aangenaam en gemakkelijk omdat er geen grote hoogteverschillen zijn. Hier en daar heb je wel enkele drassige passages, maar niets is onoverkomelijk.

TENT OF HUT? VRIJHEID TROEF!

Wij hadden geen vaste planning, maar beslisten iedere dag waar we zouden slapen, afhankelijk van de omstandigheden en ons gevoel. Uiteindelijk hebben we 6 nachten in de tent geslapen, en 4 in een hut. Vooral bij regenweer was zo'n hut een welkome schuilplaats. De hutten langs de ACT zijn verschillend van grootte maar passen steeds mooi in het landschap. Ze hebben een typisch donkerrode kleur en zijn vrij klein: er is slechts een zestal slaapplekken beschikbaar. Het ongelofelijke is dat je er vrij gebruik van kunt maken. Fijne anekdote: zoals in alle hutten ligt ook hier steeds een boek waarin je kunt noteren vanwaar je komt en naarwaar je gaat. Wij hadden er de laatste dagen een uitdaging in gevonden steeds een klein grappig tekeningetje te maken van onszelf tijdens de afgelopen dag. In ons hostel in Sisimiut kregen we plots de vraag van enkele gasten die net toekwamen: "Are you Joris & Wendy? We recognize you from the drawings! We were always looking forward to see which drawing you would post in the next hut :-)"

Het zalige van de ACT is dat je vanaf de echte start langs een single track wandelt en dus nooit een breder pad of een weg kruist. Er zijn ook geen uitstap- of inkortmogelijkheden. Er is geen gsm-bereik en je komt ook nergens bewoning tegen. Dat geeft de route een extra dimensie. Ook de stilte is indrukwekkend. Slechts enkele keren per dag wordt die gedurende enkele seconden onderbroken door het kleine vliegtuigje dat Kangerlussuaq met Sisimiut verbindt, maar verder hoor je echt niets! Zaaaaaag!

Helemaal alleen waren we er niet, maar er was ook geen drukte zoals op de GR20. Wij waren er eind augustus/begin september en zagen gemiddeld één à twee koppels per dag. En eens je ervoor kiest wat van de route af te wijken heb je de wildernis voor jou alleen!

KANOVAREN

We keken uit naar de mogelijkheid de derde dag een gedeelte van de trip per kano af te leggen (De derde dag wandel je continu langs het grote Amitsorsuaq meer). Zo heb je wat afwisseling en kan je de benen wat rust gunnen. We wisten dat er een 7-tal kano's vrij ter beschikking was, maar beseften ook dat we daar niet op konden rekenen. De meerderheid van de mensen wandelt de route immers van Kangerlussuaq naar Sisimiut en de kans is dus groot dat je pas aan het eind van het meer een kano tegenkomt. Dat was bij ons ook het geval. Maar... omdat we tijd over hadden en het mooi weer was, zijn we toch een dagje op het meer gaan peddelen. Een echte aanrader! Het deed deugd andere spieren te gebruiken en het landschap vanuit een andere punt te bekijken!

De pech op dag drie geen kano te vinden werd gecompenseerd door een ander mooi geschenk: een ontmoeting met drie muskusossen op 100m afstand. We waren echt heel blij want de kans dat je deze dieren ziet is vrij klein. Tijdens onze trekking zagen we verder nog wilde rendieren (die zie je wel geregeld) en een arctic hare (haas). Van de venijnige allerkleinste dieren - de midgets - zijn we vrij goed bespaard gebleven. Slechts één dag hadden we er veel last van en konden we nauwelijks stoppen zonder gestoken te worden. Maar over het algemeen zorgde de nachtvorst ervoor dat de toestand draaglijk was.

Ondanks die nachtvorst hebben we ons toch één keer aan een zwempartij in een meertje gewaagd. Ijskoud, maar we hielden er achteraf wel een zalig en fris gevoel aan over! Over frisheid gesproken: 's morgens in de tent pasten we voor het eerst een trucje van Dixie Dansercoer toe. "Was 's morgens je aangezicht en je oksels met een gebruikt theezakje van de dag ervoor!" Het klinkt raar maar je moet het zeker eens uitproberen! Wel best in die volgorde ;-).

DRINKWATER GEEN PROBLEEM.

Wat we ook geweldig vonden is dat je continu drinkbaar water in de omgeving hebt. Geen gedoe dus met filter of vieze chloorsmaak! Het was een echte luxe slechts maximaal 1 liter water te moeten meezeulen. Ergens overdag of 's avonds bij de tentplek was er steeds mogelijkheid om bij te vullen. Zeer welkom als je een zware rugzak draagt met provisie voor elf dagen!

Omdat we de ACT in het begin van de herfst bewandelden waren er ongelofelijk veel blauwe en zwarte bessen. Zalig! We vonden ze quasi langs de hele route en ze waren een lekkere versnapering onderweg. Voor de durvers is er ook nog een heleboel paddenstoelen te plukken. Wij hebben ons er één keer aan gewaagd met als resultaat een uitmuntend geüpgrade gedroogde maaltijd. Een ander voordeel van de herfstperiode is dat het terug donker wordt 's nachts en je dus kans hebt het noorderlicht te zien. Wij hebben twee nachten van dat schouwspel mogen genieten. Bovendien zijn er veel minder midgets in deze periode, wat de trekking veel aangenamer maakt.

De laatste avond zetten we ons tentje op aan de voet van Kaellingehaetten (een bergtop nabij Sisimiut), met het plan de dag erop de beklimming mee te pikken. Maar dichte mist en hevige regen staken hier een stokje voor. Zo kwamen we uiteindelijk na elf dagen met een voldaan gevoel aan in Sisimiut. We waren aangenaam verrast door dit stadje met 5000 inwoners. Deze kleurrijke en op één na grootste stad van Groenland is een heel stuk gezelliger dan Kangerlussuaq! Wij bleven er nog twee dagen voor we terug naar huis vlogen.

Twee jaar later kijken wij nog steeds met veel plezier op deze trekking terug. Het was één van onze mooiste tochten tot nu toe. Vooral de stilte en rust die we daar vonden is ons bijgebleven! ▲

PRAKTISCHE INFO

Vliegtickets heel wat goedkoper als je lang genoeg van tevoren boekt, wij betaalden 975 euro, inclusief terugvlucht van Sisimiut naar Kangerlussuaq. Tickets zijn verkrijgbaar vanaf 800 euro. Hier stoppen je uitgaven dan ook, want buiten eventueel een overnachting in een hostel aan het begin en het einde doe je geen geld op

De enige terugweg naar Kangerlussuaq is een vliegtuig of terugwandelen (ja, er zijn meer mensen dan je denkt die dit doen!)

Wij gebruikten de "Cicerone"-gids van Paddy Dillon in combinatie met 3 topografische kaarten (Pingu - Sisimiut - Kangerlussuaq) van Harvey 1:100 000. Die kaarten hoef je niet aan te kopen als je het boekje hebt

De beste periode voor de trekking ligt tussen half augustus en half september. Van midden juni tot eind juli vormen de midgets een echte plaag. Van eind oktober tot mei kan de ACT met sneeuw bedekt zijn

Je mag overal je tentje plaatsen, zowel bij een hut als in het wild. Ook vissen is toegelaten

Gas en brandstof kun je zowel in Sisimiut als in Kangerluassauq vinden

Er zijn enkele rivercrossings, maar telkens goed oversteekbaar. Wij hadden daarvoor crocs bij, die zijn lichter dan sandalen.

